

ZPRAVODAJ MKH

*Všem členům
a spolupracovníkům
Mariánského kněžského hnutí*

Vážení čtenáři,
srdečně Vás zdravíme v adventním čase. Opět jsme pro Vás připravili podzimní číslo, tentokrát nově a samostatně jako Zpravodaj Mariánského kněžského hnutí.

■ V úvodní poznámce k 19. italskému vydání „Modré knihy“ v r. 1994 se píše: „Dále se (v uvedené knize) široce popisuje situace vnitřního rozpolcení Církve, zapříčiněného odporem vůči papeži a odmítáním jeho učitelského úřadu. Bolestná roztržka, vyvolaná schizmatem Mons. Lefebvra, je jen známkou hlubšího rozdělení, i když ještě není otevřené a proklamované. Proto ty neustálé výzvy poselství k statečné, pokorné a pevné jednotě s papežem, který dostal od Ježíše Krista úkol pást jeho stádo, řídit je v lásce, být základem celé církve a udržovat ji v bezpečí víry a pravdy; je to následování Marie, která je Matkou jednoty.“

Z této poznámky, která odráží jeden ze základních rysů spirituality MKH – jednota s papežem – vysvítá pro každého z nás ra-

dostná povinnost bránit papeže. Nebesa prostřednictvím konkláve vybrala pro dnešní dobu právě papeže Františka. Jak je ale dnes napadán, jaký kříž asi nese, a přesto se dokáže na všechny usmívat. Jeho srdce je tak veliké, že do něj vejde celá Církev, a stále odevzdává Bohu všechny, kteří mu ubližují. Hledá způsoby, jak oslovit lidi a pomoci každému. Je na něm vidět, jakou má radost z každé ovečky, která se zatoulala a vrací se zpět a je opět přivedena do ovčince Církve. Bratři a sestry, milí mariánští ctitelé, braňme jej, modleme se za něj, aby byl dobrým následovníkem sv. Františka. Podpírejte jej svými modlitbami a dejte si jeden den v týdnu, kdy se budeme modlit jen za něj, protože na něm velmi mnoho záleží. Vyprošujme pro něj anděly, kteří ho budou chránit a nedovolí nikomu, aby mu ublížil, dříve než ho Pán sám povolá. Milujme tohoto Petra našich dnů, tak důležitého pro dnešní rozpolcenou dobu. Poslouchejte ho a on nás povede do Božího Království.

Někdy se také lidé ptají, co mají dělat tváří v tvář bezbožné kultuře současnosti, kdy se všude pošlapává Zákon Boží. Popravdě řečeno, bez Boha nemůžeme dělat nic: „*Beze mne nemůžete dělat nic!*“ (Jan 15, 5) Ale s Ježíšem velmi mnoho. Kdo má Ježíše za blízkého přítele, má ve svém srdci lásku Boží. A s Ježíšem můžeme vyjít na dnešní misi za obranu rodiny, života od početí až po přirozenou smrt, za hodnoty evangelia. Nedovolme zlu, které se zastavilo u našich hranic, aby mohlo vstoupit. Ježíš tyto hranice zatím drží pro modlitby a angažovanost odvážných svědků víry a mnoha modliteb. Ale stále je nás málo. Proto je třeba dalších modlitebníků, obětí a statečných aktivit, mariánských večeradel a obrátců spolupracovníků - nevolníků Panny Marie, aby se obranná síť utvořená proti zlu neprotrhla. Ježíš je vítěz! Maria, ochránkyně České země a vítězná ochrano Moravy, oroduj za nás!

CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MARIÁNSKÉHO KNĚŽSKÉHO HNUTÍ 2014

Celosvětové setkání Mariánského kněžského hnutí se letos opět konalo v krásném kraji sv. Františka z Assisi - v Umbrii - v exercičním středisku Collevalenza ve dnech 22. až 28. 6. 2014. Panna Maria nás stále volá do večeřadla a chce aby se kněží scházeli a společně modlili a posilovali ke službě evangelia v dnešní době: „*Přemilí synové, ještě jednou jsem vás přivedla na tuto horu, abyste strávili týden ve večeřadle se mnou, svou nebeskou Vojevůdkyní. Chci vám odhalit tajemství mého Neposkvrněného Srdce, abych vám dala účast na tajemství své mateřské lásky.*“ (30. 6. 1982) Proto také exercicie probíhaly formou večeřadla: tři růžence denně v různých známých i méně známých jazycích, mše sv. v latinském jazyce, adorace, zasvěcení, hymna MKH, přednášky. Každý den byl zasvěcen jiné jazykové skupině a na Slovany letos vyšel poslední den - pátek, kdy zaznělo Zasvěcení Panně Marii ve slovinštině, a také mariánská píseň, kterou jsme společně zpívali, byla slovinská. Čechů a Slováků bylo celkem sedm. V loňském roce byl na exerciciích zvolen nový zástupce Mariánského kněžského hnutí, koordinátor a zároveň vedoucí Asociace MKH, P. Laurent Larroque. Tento Francouz, který působí v italském Janově v jednom společenství řeholních kněží, byl svými představenými uvolněn z řádu pro MKH, aby v celém světě šířil úctu k Neposkvrněné a vedl večeřadla. Letos zavítal do Jižní Ameriky a snad někdy také zavítá i do střední Evropy a k nám. Součástí letošního večeřadla bylo také několik setkání zodpovědných MKH z celého světa, aby se vyřešily některé problémy spojené s odchodem Dona Gobbiho na věčnost. Don Gobbi ve své závěti odkázal veškeré duchovní i hmotné jmění MKH nadaci, která je bude spravovat. Kromě celosvětového sdružení MKH, které sdružuje bez jakékoli registrace všechny, kteří se zasvětili Panně Marii, je zde ještě nová *Asociace MKH*, která vznikla hned po smrti vizionáře. To proto, aby MKH bez svého zakladatele jaksi „neviselo ve vzduchu“, ale mělo určitý řád. Tento řád - *Stanovy* - je vzat z úvodu ke knize *Kněžím, přemilým synům Panny Marie*. (Tyto nové *Stanovy MKH*, schválené biskupem v Como, budou přiloženy v příštím oběžníku.) Jako sv. František

ani Don Gobbi nechtěl nic slyšet o stanovách a regulích pro svou spiritualitu. Don Gobbi říkal: „Panno Maria, dělej všechno ty. Já jsem jen nástroj ve tvých rukou.“ Proto asi nechtěl žádné struktury a statuta. Pro sv. Františka z Assisi bylo nejvyšším zákonem Slovo Boží, ale později přece jenom přišel za papežem, aby schválil jeho Řádu Menších bratří způsob žití (Regule) podle evangelia. Tak i v současné době MKH usiluje o potvrzení nových *Stanov MKH* u Svatého stolce. Je totiž potřeba nějaký prostředek, který má právní postavení. Sdružení (Asociace MKH) je v současné době takový prostředek - nevyhnutelný nástroj k šíření poselství Panny Marie Donu Gobbimu. Hodně jsme se na exerciciích modlili za poznání Vůle Boží i v této věci a prosíme snažně i o další modlitby na tento úmysl. Svěřujeme celé MKH a každého mariánského ctitele Neposkvrněné, aby ona sama se ujala této věci a vedla nás a abychom přes všechny problémy dál zůstávali v Její Neposkvrněném Srdeci a pod Její mocnou ochranou.

- V tomto čísle oběžníku Vám chceme přiblížit atmosféru kněžských exercicií a nabízíme (nejen pro kněze) *přednášku od P. Antonia Carvalha*. P. Antonio k nám promlouvá o původu a důležitosti Zasvěcení Panně Marii na základě díla sv. Ludvíka Grigniona „*O pravé mariánské úctě*“. Jako dodatek je zde ještě *Historie zasvěcení Panně Marii*. V dalším oběžníku budou přiloženy *Stanovy MKH*.
- Dále Vám nabízíme pro adventní rozjímání *Úvahy o věčných pravdách. Jak zbožně žít a blaženě zemřít* v brožurce od sv. Alfonse Maria z Liguori - *Příprava na dobrou smrt* (viz příloha). Úryvky jsou vyňaty z knihy *Vorbereitung zum Tode oder Betrachtungen über die ewigen Wahrheiten um fromm zu leben und selig zu sterben*.

Radostně prožitý advent a požehnané Vánoce přeje a vyprošuje

P. Jiří Polášek, responsabile MKH

ZASVĚCENÍ

NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE

Zasvěcení samotné

Výraz „zasvěcení“ pochází z kořene „svatý“ (hebrejsky *qds*, řecky *hag*) a v podstatě znamená, že osoba, místo nebo věc je posvěcená, zasvěcená Bohu (řecky *hagiazein*). Být zasvěcen znamená být oddělen od světského (profánního) a nějakým způsobem se podílet na Božím životě. Neboť Bůh sám je „Svatý“, „Svatý Izraele“ (Iz 40,25; 60,14).

V poselství Donu Gobbimu naše Paní říká:

„Proč po vás chci toto zasvěcení? Když se nějaká věc zasvěcuje, zbavuje se možnosti jakéhokoliv jiného použití, aby mohla být použita jenom k posvátnému účelu. Může se jednat o osobu, když tato je volána Bohem, aby mu vzdávala dokonalou úctu. Pochopte proto, že pravým aktem zasvěcení je akt křtu.“ (25. 3. 1984)

Svatost vyjadřuje ve svém nejvyšším významu božství samo. To má samo o sobě dvojí polaritu: svatost jednak přitahuje, jednak i zahání. Vymyká se našemu chápání, před její velikostí můžeme jen stát v tichém úžasu. A přece nic jiného než tato „odlišnost“ nás nemůže v hloubi našeho bytí naplnit. A právě jen setkání se svatým nás vnitřně osvobodí od naší rozporuplnosti. Dualita hlubiny a přítomnosti neznamena disharmonii ve svatém, ale jedinečnost svatosti, kde jsme zároveň cizinci i domácí a zažíváme vzdálenost v blízkosti. Gn 28 a 32; Ex 3 a 19; Iz 6 zobrazuje typickou kombinaci vzdálenosti a blízkosti, bázně a radosti, která je vlastní svatému. Z tohoto důvodu je zasvěcení vstupem do svatosti, podílením se na životě Nejvyššího, samotného Boha. Čím víc se díky zasvěcení přibližíme Bohu, tím úchvatnější živou skutečností se stává Boží odlišnost.

„Chci, aby se mi všichni kněží mého Hnutí svěřili jako děti. Nesmějí už myslet na sebe. Naopak musí žít jen pro mého Syna Ježíše tím, že budou do písmene plnit evangelium.“ (27. 11. 1973)

Obě polarity - něžnou blízkost Boha a Jeho majestátnost - nacházíme všude ve spisech sv. Ludvíka Grigniona z Montfortu, velkého pastýře a teologa, a to zejména v místech, kde popisuje zasvěcení se Vtělené Moudrosti.

1. Ježíš, zasvěcený

Naplnění Božích příslibů Nové smlouvy se uskutečňují v Ježíši Kristu. On je ve své Osobě „Svatý Boží“ (Mk 1,24; Lk 4,34; Jan 6,69). Zasvěcený národ Izrael se stává Osobou - Pánem Ježíšem. V důsledku Vtělení je On sám přítomností Svatého v tomto stvoření. V něm vidíme tyto dvě polarity svatosti: majestátnou úchvatnost, vzdálenost („*Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný.*“ Lk 5,8) a přiblížení se k úžasnému („*Mistře, je dobře, že jsme zde. Postavme tedy tři stánky.*“ Mk 9,5) Ježíš osobně a láskyplně přijímá a také potvrzuje, že je Svatý. „*Jako jsi mne poslal do světa,... pro ně sám sebe posvěcuj, aby byli i oni posvěceni v pravdě.*“ (Jan 17,19)

Vtělené zasvěcení Ježíše je nejen ontologické. Je také osobní, subjektivní, ochotné, milující. Láskyplně, ochotně se zasvěcuje Otcí. A jako vrchol všeho stvoření zosobňuje ontologické Zasvěcení tohoto vesmíru, dosažené skrze své vykupitelské vtělení: „*Posvětil jsem je v pravdě.*“ (Žid 10,5-10) Tento úryvek nám říká, že toto osobní zasvěcení Ježíše Otcí začíná samotným Vtělením. To dosahuje svého vyvrcholení skrze Zasvěcení na kříži: „*Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.*“ (Lk 23,46)

„*Na počátku bylo Slovo, to jest od věčnosti. Slovo je v Otcově lůně jako jeho jednorozený Syn, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s ním. Je všemohoucí Bůh, vševědoucí, věčný. Je Bůh s námi. V tajemství Vánoc můžete pochopit, jakou míru ponížení Bůh zvolil, aby se stal tím, čím jste vy všichni. Přijal lidskou přirozenost; vzal na sebe omezení času a prostoru.*“ (1. 1. 1997)

2. Blahoslavená Panna Maria, vzor zasvěcení

Maria je zasvěcená v Ježíši. Ze všech, kteří byli Bohem povoláni, aby se podíleli na jeho svatosti a byli mu zasvěceni skrze Ježíše Krista v síle Ducha, nikdo neodpověděl plněji nežli Maria, Matka Zasvěceného. Maria, jedna z Bohem vyvolených, je tedy sama posvěcenou ženou. Svůj život žije v odevzdanosti Smlouvě, protože „naslouchá Božímu slovu a zachovává je“ (Lk 11,28; srov. Lk 2,19). Kromě toho je ve vyprávění sv. Lukáše nazvána *kecharitomene*: „milostiplná“ (Lk 1,28), která se jedinečným způsobem podílí na Boží svatosti. Jako znamení a vzor tohoto vesmíru, hledajícího nové zasvěcení Nejvyšší Svatému, se podřizuje tajemným cestám Svatého Izraele. Nekonečné Slovo s ní sdílí své úplné zasvěcení Otci, takže i ona může naplnit - v něm a skrze něho - úplné, milující zasvěcení své osoby Nejvyšší Svatému. „*Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova.*“ (Lk 1,38) Píseň Magnificat vykresluje osobnost Panny Marie: „...že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté.“ (Lk 1,49) Nese ve svém srdci a ve svém lůně „Svatého“ (Lk 1,35) a stává se jedinečně „svatým místem“, novou archou úmluvy, nesoucí v sobě Zasvěcení tohoto vesmíru - Pána Ježíše. Ona je první zasvěcenou mezi zasvěcenými, která jako nikdo jiný sdílí výkupné zasvěcení stvrzené jejím Synem. Její odvážná věrnost Synu ji vede dokonce až ke kříži, kde stojí jako církev - lid zasvěcený Bohu - v jednotě s Ježíšem v jeho zasvěcení Otci. Prostřednictvím nezasloužené Boží milosti je Maria vzorem zasvěcení Nejvyšší Svatému, „v“ a „skrze Vtěleného Svatého“, který je Zasvěcením samotným.

Svátek Syna, ve mně počatého působením Ducha Svatého, je také svátkem Matky, která mu dává život, a přitom si navždy uchová nevýslovný půvab ustavičného panenství. Jeho „ano“ jako Syna Otci a moje „ano“ jako Matky Synovi nás vzájemně navždy spojují v dokonalém plnění Boží vůle. „Protože celopaly ani smírné oběti nežádáš, tu jsem řekl: Přicházím splnit tvou vůli, můj Bože.“ (srov. Žid 10,5-7); (25. 3. 1983)

V poselstvích Panny Marie najdeme vrchol jejího zasvěcení Bohu v okamžiku dovršení života jejího Syna. V tomto poselství vidíme, jak Panna Maria byla zcela sjednocena se svým Synem v plnění Otcovy vůle.

„Syn a Matka společně ke Kalvárii, nesouce Kříž stejné bolesti. Kapky krve, které se řinou z jeho hlavy, se spojují s hojnými slzami, které prýští z mých mateřských očí. Trnová koruna, obepínající jeho hlavu, tvoří ostrý meč, který proniká mé srdce. Jeho ranami pokryté tělo je zrcadlem mé probodené, mukami rozervané duše. Syn a Matka. Spolu přicházíme na vrchol Golgoty; spolu jsme pověšeni na Kříž; spolu jsme probodeni hřeby; spolu prožíváme bolestné hodiny agonie; spolu slyšíme zlé výkřiky těch, kteří nás urážejí a zlořečí nám; spolu odpouštíme katům; spolu se modlíme a milujeme; spolu cítíme opuštění od Otce; spolu důvěřujeme a jemu se svěřujeme; spolu konečně umíráme. Ježíš umírá tělem; já, jeho Matka, srdcem. Závrskem zůstávám naživu, neboť musím jako Matka pomáhat svému Synu umírat.“ (13. 4. 1993)

3. Zasvěcení jako nejvyšší forma mariánské úcty

Teolog Reginald Garrigou-Lagrange, profesor na Angeliku (kde učil budoucího papeže Jana Pavla II., tehdy 26letého), studoval a analyzoval různé formy a fáze mariánské úcty. Označil osobní zasvěcení Panně Marii jako nejvyšší úroveň mezi těmito pobožnostmi. Ve svém teologickém rozboru rozdělil mariánské pobožnosti do etap od začátečnických až po pokročilé takto:

1. Občasná modlitba, například zřídka modlitba Zdravas Maria.
2. Pravidelná a každodenní pobožnost, například pravidelná denní modlitba růžence.
3. Formální úkon zasvěcení se Panně Marii a život ve vědomé závislosti na ní, jako prostředek k sjednocení s Kristem.

Teologie osobního zasvěcení Marii byla dále vysvětlena sv. Janem Pavlem II. v *Redemptoris Mater*, kde v návaznosti na Jan 19,27 uvedl, že slovo „domov“ odkazuje na duchovní a vnitřní život věřících a „vzít Marii do něčího domova“ znamená synovské svěřeni se jí jako Matce v každém okamžiku života. Jan Pavel II. doporučil sv. Jana jako pří-

klad toho, jak by měl každý křesťan odpovědět na dar duchovního mateřství Marie.

4. Sv. Ludvík Montfort, průkopník mariánského zasvěcení

Úkon úplného zasvěcení se Panně Marii byl zaveden svatým Ludvíkem na počátku 18. století. Srdcem Montfortova klasického díla „*O pravé mariánské úctě*“ je vnější úkon zasvěcení Marii, takže skrze ni může být kdokoli zasvěcen Kristu. Montfortovo pojetí zasvěcení bylo ovlivněno knihou Henriho Boudona „*Dieu seul: le Saint esclavage de l'admirable Mere de Dieu*“ (Jen Bůh: Svaté nevolnictví obdivuhodné Matky Boží).

Při čtení Boudona dospěl Montfort k závěru, že jakékoli zasvěcení je vlastně zasvěcení „samotnému Bohu“, protože pouze Bůh odměňuje milující nevolnictví člověka. Později „Bůh sám“ se stává Montfortovým mottem. Montfortův přístup se velmi podobal přístupu Boudona, ale lišil se v jednom prvku: zatímco Boudonovo zasvěcení bylo založeno na Kralování Marie, Montfortův přístup byl založen na Božském Mateřství.

Montfortovým cílem bylo vést lidi k stupňům sjednocení s Bohem, které by nebylo možné bez skutečné oddanosti a zasvěcení se Panně Marii. Tvrdil, že tím, že Ježíš přišel od Otce a zase se k němu vrátil, stal se „cestou“. Vzhledem k tomu, že Maria byla nedílnou součástí tohoto putování Ježíše od Otce a že je niterně sjednocena s Ježíšem, je nedílnou součástí „cesty“. Prostřednictvím poselství Panny Marie chápeme nezbytnost zasvěcení se Marii jako „nezbytnost“ stvořenou a chtěnou Otcem.

„*Moji synové, mně zasvěcení kněží, hle, vy mě potřebujete, abyste se stali dokonalými těšiteli mého Syna Ježíše... Vidíte, jak se Bůh zcela svěřil tomuto lidskému tvorů? Důvod třeba hledat v tajemství Boží lásky... Bůh mohl volit mnohé jiné cesty, aby k vám přišel: chtěl zvolit mou; proto se teď tato cesta stala nutnou pro vás, abyste přišli k Bohu.*“ (25. 3. 1976)

Pro Montforta je cílem zasvěcení „svatost“: obnova křesťního slibu a neustálé hledání jednoty s Bohem. Podle jeho názoru lidé často ne-

vědí, že duše je zahalena hříchem a sebeláskou a že zasvěcením začíná postupný proces posvěcení, ve kterém se zaměření člověka odvrací od sebelásky a začíná mířit k Bohu skrze Marii. Opíral se o tvrzení, že „Maria je plná milosti“ a tvrdil, že abychom našli milost u Boha, musí člověk nejprve poznat Marii. Montfortův následovník papež Jan Pavel II. měl stejný pohled, když uvedl, že jako mladý seminarista četl znovu a znovu mnohokrát Montforta a poté napsal: „*Pochopil jsem, že nemohu vyloučit Kristovu Matku ze svého života, protože pokud bych to učinil, nedbal bych na vůli Nejsvětější Trojice.*“ (srov. Dar a tajemství)

Montfortův proces úplného zasvěcení má sedm základních prvků a účinků: poznání své lidské ubohosti, účast na Mariině víře, dar čisté lásky, velká důvěra v Boha a v Marii, duchovní spojení s Pannou Marií, přetvoření do podoby Ježíše a přinášení více slávy Ježíši Kristu. Montfortův úkon zasvěcení Panně Marii má vnitřní a vnější části. Niterné úkony se zaměřují na úplné a bezpodmínečné sebeodevzdání Marii a Ježíši skrze ni a konání veškeré činnosti „skrze Marii, s Marií, v Marii a pro Marii“.

5. Paralela mezi zasvěcením sv. Ludvíka z Montfortu a zasvěcením MKH

V předmluvě knihy *Kněžím, přemilým synům Panny Marie* Don Gobbi píše: „*Je příznačné pro spiritualitu Mariánského kněžského hnutí neformulovat nauku o zasvěcení, která je v každém případě již v církvi známa, ale navrhnout, aby se učinila zkušeností každodenního života. Proto naznačuje plán, který přivádí k dokonalému svěřeni se Marii a který se rozvíjí postupně ve čtyřech etapách:*

- *zvykat si žít s Marií,*
- *nechat se od ní vnitřně přetvářet,*
- *vstoupit s ní do jednoty srdcí,*
- *nakonec žít jako ona.*

Máme jeden z relativně mála původních titulů rukopisu „*O pravé mariánské úctě*“ s podtitulem „*Zvláštní vnitřní postupy pro ty, kteří se chtějí stát dokonalými*“. To neznamena, že tento vnitřní život mohou zvolit jen ti, kteří provedli úkon zasvěcení. Jak říká samotná formulace, kdokoliv, kdo vstupuje do života úplného zasvěcení, je pevně rozhodnut „*nést svůj kříž jako On po všechny dny svého života a být Mu věrný více než kdy předtím... [Neposkvrněná] dává touhu po získání Boží moudrosti... Ó věrná Panno, pomoz mi, abych byl ve všem tak dokonalým následovníkem, napodobitelem a nevolníkem Vtělené Moudrosti, Ježíše Krista, tvého Syna.*“ (Láska Vtělené Moudrosti 224, 225, 226) Montfort sám je v tomto bodě zřetelný: „*Tato oddanost spočívá v odevzdání sebe sama nevolnický sloužit Marii a Ježíši skrze ni a pak konat vše s Marií, v Marii, skrze Marii a pro Marii.*“ (Mariino Tajemství 28) A opět: „*Tak jak jsem již řekl, že tato oddanost spočívá v konání všeho s Marií, skrze Marii a pro Marii.*“ (Tamtéž 43) Ještě výslovně: „*Tato oddanost spočívá v podstatě ve stavu duše.*“ (O pravé mariánské úctě 119 – dále OPMU). Vnitřní postupy jsou proto srdcem zasvěceného života vyplývajícího z úkonu zasvěcení.

Tyto vnitřní úkony „*mohou být vyjádřeny ve čtyřech slovech: dělat vše s Marií, v Marii, skrze Marii a pro Marii, takže je můžeme mnohem dokonaleji dělat s Ježíšem, v Ježíši, skrze Ježíše a pro Ježíše*“. (O pravé mariánské úctě 257) Výslovně jsou popsány v obou knihách: *O pravé mariánské úctě* (OPMU) a *Láska Vtělené Moudrosti* (LVM), i když uspořádání formulací a také jejich obsah nejsou přesně stejné; je to duch zasvěceného života, který se Montfort pokouší formulovat.

a) *Skrze Marii*

„*Musíme ji poslouchat ve všem a ve všem se musíme řídit jejím duchem, který je Božím Duchem Svatým.*“ (OPMU 258) Misionář již vysvětlil, že „*ztratit se v Marii*“ znamená sjednotit se s duchem Ježíše a skrze Ježíše se sjednotit s Duchem Svatým k slávě Otce (OPMU 179). A tento duch Marie, který musí zamítnout našeho

vzpurného ducha, je popsán Montfortem důraznými slovy: „*Je to duch tichý a silný, horlivý a obezřetný, pokorný a odvážný, čistý a plodný, žijící v pravdě.*“ (OPMU 258) Proto Maria žádá, abychom nejdříve očistili svého ducha předtím, než budeme cokoli dělat – slavit liturgii, vyučovat nebo jít do školy nebo začínat každodenní práci, a pak „*odevzdat sami sebe duchu Marie, abychom mohli být proměněni a ovlivňováni způsobem, který ona zvolí*“ (OPMU 259).

Navykněte si konat všechno se mnou: když vstáváte, když se modlíte, sloužíte mši svatou, recitujete breviář, jste zabráněni svou apoštolskou činností. I když vašim přičiněním je církev krásnější, i když chcete konat nové věci, konejte je se mnou, v duchu synovské důvěry a stále závislosti. Pak nikdy nic nezkalí pokoj vašeho srdce. (31. 3. 1988)

Je to Duch Svatý, který vám všechno vnuká. Je to ale Matka, která dává slovo a formu tomu, co vám Duch Svatý vnuká, že máte říkat, aby to mohlo vniknout do srdce a do duše vašich posluchačů podle toho, jak jsou schopni přijímat, a podle jejich duchovní potřeby. (14. 7. 1977)

I když je to zahrnuto v každodenním obnovení zasvěcení, světec doporučuje, abychom se formálně „vzdali“ svého ducha a dali se často během dne k dispozici duchu Panny Marie (OPMU 165, 259), „*v jednom okamžiku, jedním letným pohledem myslí, jedním malým pohybem vůle, nebo alespoň slovně*“ (OPMU 259).

„Obnov své zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci: jsi můj, jsi můj majetek. V každém okamžiku musíš být tím, čím já tě chci mít. V každé chvíli musíš dělat, co budu od tebe žádat.“ (7. 7. 1973)

Montfort si klade za cíl vytvořit život intenzivního pokojného spojení s Marií, skrze které k nám přichází Boží Moudrost a díky němuž do této Moudrosti vstupujeme. „*Vkládáme do rukou Marie sami sebe jako nástroje, takže pak může jednat v nás, s námi a pro nás, jak se jí zlíbí, pro větší slávu svého Syna a skrze svého Syna ke slávě Otce.*“ (LVM 46)

„Pak já, vaše nebeská Matka, vás mohu denně přinášet na oltář svého Neposkvrněného Srdce do chrámu slávy a světla Páně. Tak vás mohu v životě nabídnout jako dokonalou oslavu Nejsvětější Trojice a skrze vás mohu všude rozlévat Světlo jejího božského jasu.“ (2. 2. 1989)

b) S Marií

Tento vnitřní postoj vyžaduje zejména pravé poznání skutečné Marie, jak je vyobrazena v Písmu ve světle jejich objasnění skrze Tělo Kristovo. „Musíme přijmout Pannu Marii jako dokonalý vzor ve všem, co děláme.“ (LVM 45) Tento praktický misionář nás proto vyzývá, abychom „zkoumali a rozjímali velké ctnosti, které praktikovala za svého života: její živou víru, její hlubokou pokoru... její božskou čistotu... a tak bychom mohli pokračovat ve výčtu Mariiných ctností“ (OPMU 260). „Napodobujme Marii, protože ona je dokonalý příklad každé ctnosti a dokonalosti, které pro nás Duch Svätý vytvořil v čisté bytosti, aby se přizpůsobil naší malosti.“ (OPMU 260)

„Vychovávám vás s mateřskou péčí. Svou vlastní rukou vytrhávám z vás všechno, co by se mohlo jakkoliv Pánu nelíbit. Duch Svätý, který mě naplňuje, je jako oheň, který ve vás všechno spaluje, aby nezůstal ani stín, který by mohl zatemnit onu krásu, ke které vás chce vést vaše nebeská Matka. Chci vás učinit nejčistším zrcadlem Boha. Potom ve vás posiluji ony ctnosti, které jsou jako kořeny, na nichž záleží, abyste mohli růst: totiž víru, naději a lásku. Kolem nich jako ozdabu vám dávám všechny ostatní ctnosti, které učinily vaši Matku krásnou před Bohem. A v té míře, v jaké se stále více otvíráte Božimu světlu, vylévám na vás balzám své vůně: pokoru, důvěru a oddanost.“ (6. 8. 1977)

S důrazem na současný vzestup christologie někteří prohlašují, že ne Maria, ale Ježíš je ten člověk, který je vzorem všech ctností. Nicméně toto stanovisko může snadno podpořit pravdu, že Ježíš je náš Bůh plně lidským způsobem. On je věčná Vtělená Moudrost. Jako Kristus Bůh není – pokud použijeme scholastický výraz, který Montfort často opakuje – „čistým stvořením“. Veškerá naše dokonalost spočívá v podobnosti se Svätým Izraele, Zasvěceným, Pánem Ježíšem. Nikdo z lidí nedosáhl tak „věrné podobnosti“ s Ježíšem jako Maria.

„Já jsem cesta, která vede k Ježíšovi. Jsem cesta nejjistější, nejkratší, cesta nutná pro každého z vás. Jestliže odmítáte jít touto cestou, vystavujete se nebezpečí, že se cestou ztratíte. Dnes mě chtělo mnoho lidí odstrčit stranou, považovali mě za jakousi překážku na cestě k Ježíši,

protože nepochopili mou úlohu prostřednice mezi vámi a mým Synem.“ (16. 7. 1980)

„Kěž Panna Maria, dokonalé stvoření Nejsvětější Trojice, nám pomůže k tomu, abychom celý náš život prožili v malých projevech i v nejdůležitějších rozhodnutích jako hymnus k oslavě Boha, který je láska.“ (Papež František, modlitba Anděl Páně, 15. června 2014)

c) V Marii

Tento aspekt zasvěceného života je vyvrcholením vnitřního cvičení, ovocem věrnosti života skrze Marii a s Marií. Je to život v nejnivnější Montfortově tvrzi. Je v Marii, protože Vtělená Milost se probudila k životu skrze dar Nejsvětější Trojice s Mariiným souhlasem plným víry. Je v Marii, protože jsme intenzivně spojeni s Moudrostí a skrze Moudrost, v síle Ducha, sjednoceni se samotným Bohem. Přestože kdokoliv může tato cvičení jen stěží zpochybnit, přesný význam v *Marii* je těžké pochopit.

A pochopitelně: je to nejvyšší vyjádření zasvěceného života. Montfort popisuje tento život z nevyzpytatelných, kontemplativních hledisek a marně se snaží objasnit lidskou řečí, co sám zná na základě zkušeností. Kapitoly 261–263 OPMU jsou ty nejmystičtější kapitoly. Sám píše, že *„jen Duch Svatý nám může zjevit skrytou pravdu“* onoho významu *„v Marii“*.

Po vykreslení Panny Marie skrze prvotní představu *„Božího ráje“*, kde odpočívá Boží Trojice, rozjímající misionář dochází k tomuto závěru: *„Jak obtížné je pro hříšníky, jako jsme my, dostat milost vstoupit na místo tak svaté, které je střezeno Duchem Svatým.“* (OPMU 263)

„Duch Svatý je jediným Zahradníkem v této uzamčené zahradě. Má zahrada je jedině jeho vlastnictvím. Je to Duch Svatý, který dává vláhu a světlo. On dává vyrůst nejkrásnějším květům, on jim dává barvu a vůni. On tam uvádí, koho chce. Nikdo tam nemůže vstoupit, jestliže on sám neotevře. Nikdo nemůže kráčet vpřed, jestliže ho on nenese dále dopředu. Moji přemilí synové, kéž byste znali dar, který jste dostali svým zasvěcením mému Neposkvrněnému Srdci! Je to Duch Svatý, který vám dovolil vstoupit do této mé

zahrady. Prostřednictvím vaší Matky vás pak pěstuje, zdobí vás svými dary a obohacuje všemi ctnostmi.“ (29. 7. 1977)

„Vstoupit do“ či „ztratit se v“ znamená intenzivní spojení lásky mezi duší a Marií, mezi jejím charakterem naprostého „staň se“ Bohu a našim slabým odevzdáním se nekonečné Lásce, mezi ženou plně zasvěcenou v Zasvěceném – Ježíši a našim ustrašeným prožíváním našeho křestního zasvěcení. Montfort se pokouší popsat onen obvyklý stav tak proniknutý duchem Marie, že se stává jedním morálním člověkem s ní. V Marii jsme konečně jedno v zasvěcení tohoto vesmíru věčné a vtělené Moudrosti. V tomto svatém místě se nebudeme muset ničeho bát a „*nepadneme do velkého hříchu*“ (OPMU 264). To znamená v této formě, v tomto lůně, protože „*duše musí být utvářena v Ježíši Kristu a Ježíš Kristus v ní*“ pro slávu samotného Boha.

Jak málo je těch, říká misionář, kteří pochopí hloubku tohoto tajemství. A ještě méně těch, kteří vstoupí na tuto cestu. A vzácné jsou ty duše, jak říká, které vytrvají v životě svatého nevolnictví a zažijí tajemnou, ale skutečnou jednotu s Marií, a tak žijí ve svém plném křestním zasvěcení Kristu Ježíši. (OPMU 119, 152, LVM 70)

„*V mém Neposkvrněném Srdci na vás hledí Otec se zalíbením, neboť vídíl, že jsem vás vychovala, abyste ho dokonale oslavovali. Mou mateřskou úlohou je pomáhat každému z vás plně uskutečnit plán Otce, který vás stvořil, abyste měli účast na jeho bytí, na jeho lásce a na jeho slávě. V mém Neposkvrněném Srdci si vás Syn přizpůsobil, aby vás učinil shodnějšími se svým obrazem a aby vás spojil se svým vlastním životem. V této mé nebeské zahradě se stane zázrak vaší proměny. Tato proměna se uskutečnila především na mně, neboť Ježíš mě našel jako nečistší tvárnou hlinu a zformoval mě ke své podobě tak dokonale, že žádný jiný tvor ho nemůže napodobit tak, jak to udělala vaše nebeská Matka.*

Tak jsem se stala z Matky dcerou svého Syna; tak jsem se stala jeho první dokonalou učednicí; a tak – když vás vedu k Ježíši – mohu se vám ukázat jako vzor k napodobení, chcete-li dospět k tomu, aby ožil ve vašem životě... A každý den vchází Ježíš branou této mé neposkvrněné zahrady, aby zakusil velkou radost, když vidí, že vy všichni, mé děti a jeho bratři, ho napodobujete a že jím všichni žijete. V mém Neposkvrněném Srd-

ci se vám stále více a více sděluje Duch Svatý, aby uskutečnil ono splnutí života a lásky s vašimi dušemi, jaké uskutečnil s vaší nebeskou Matkou. A když vás vidí v mém mateřském náruči, vane nad vámi silou lásky, aby vás učinil ohnivými jiskrami, plameny milosti, hvězdami svatosti a horlivosti, aby se obnovila nebeská klenba církve. Sdíli se se svatými dary a činí z vás vhodné nástroje pro návrat světa k Bohu milosrdenství a záchranu. Připravuje království, kde bude vládnout Ježíš svou božskou mocí a celé tvorstvo bude věčně velebit Otce.“ (11. 6. 1983)

d) Pro Marii

Žít v Marii pochopitelně znamená, že děláme vše pro Marii tak, abychom svůj život žili intenzivněji pro Ježíše a skrze něho v moci Duha Svatého pro Boha samotného.

„Darujte mi všechno s velkou láskou a já všechno proměním ve výhni hořící nejčistší láskou mého Neposkvrněného Srdce. Já sama vás proměním, abyste byli zcela podobní mému Synu Ježíšovi. Ježíš to je, kterého chci oživit v kněžích mně zasvěcených, v kněžích mého Hnutí. Je to v mých kněžích žijící Ježíš, který ještě jednou zachrání mou církev ve chvíli, kdy se bude zdát, že se potápí.“ (8. 6. 1974)

Maria je „blízký cíl, tajemný prostředek“ (OPMU 265), v němž všechno, co děláme, se dokonaleji obrací přímo k Pánu. Montfort předpokládá, že tento náš život pro Marii je pravý apoštolský život: „Musíme činit veliké věci pro tuto vznešenou Královnu, musíme povstat a bit se pro její slávu, když svět na ni útočí... musíme mluvit a křičet proti těm, kdo zneužívají její úcty a tím urážejí jejího Syna.“ (OPMU 265).

„V tomto měsíci květnu, který je mi zasvěcen, zmnožujte vaše dětinné zadostiučinění za svatokrádežný a ďábelský způsob, kterým je veřejně představován život vaší nebeské Matky. Celé nebe se chvěje hněvem pro veřejnou a těžkou urážku, způsobenou cti vaší Matky, a Ježíš nyní převzal obranu Stvoření, které on nejvíce miluje a oslavuje.“ (2. 5. 1985)

„Budte mými apoštoly tím, že všude rozšiřujete jenom světlo Kristovo. Zvěstujte s odvahou a bez bázně pravdu evangelia, kterou papež a učitel-

ský úřad církve předkládá stále všem k věření. Tím dáte příklad života, který se ve všem shoduje s evangeliem.“ (20. 9. 1984)

Don Antonio Carvalho,
Mezinárodní duchovní cvičení Mariánského kněžského hnutí,
Collevalenza - Santuario dell Amore Misericordioso, 22.-28. 6. 2014

DODATEK

Historie zasvěcení

Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

K zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Panny Marie dne 25. 3. 1984 vedla dlouhá a trnitá cesta. 12. května 1982 napsala sestra Lucie dopis Svatému otci Janu Pavlu II. V tomto dopise Lucie napsala, že Třetí fatimské tajemství obsahovalo prosbu naší Paní o zasvěcení Ruska jejímu Neposkvrněnému Srdci, a protože tato její prosba nebyla vyslyšena, Rusko své bludy rozšířilo do celého světa. Sestra Lucie vysvětluje, že to není Bůh, který lidstvo trestá za jeho chyby, ale jsou to sami lidé, kteří na sebe přivolávají jít trest. Pán je pouze touto cestou varuje a snaží se je prostřednictvím Panny Marie přivést na správnou cestu.

Zasvěcení Neposkvrněnému Srdci Panny Marie bylo provedeno těmito papeži:

- Papež Pius XII. **31. října 1942** (zasvěcení bylo opakováno **8. 12. v tomtéž roce**).
- **7. července 1952** zasvětil tentýž Svatý otec zvláštním způsobem lid Ruska.

- **11. října 1954** byli všichni biskupové v encyklice *Ad Coeli Reginam* vyzváni, aby obnovili Zasněžení světa Neuposkvrněnému Srdci Panny Marie.
- Papež Pavel VI. zakončil **21. listopadu 1964** třetí zasedání II. vatikánského koncilu obnovením *Zasněžení celého světa ochraně Královny Nebes* a slavnostně jmenoval Marii *Matkou církve*.
- V apoštolské exhortaci Pavla VI. *Signum Magnum* (15) z **13. května 1967** byly vyzvány všechny děti církve, aby se zasvětily Neuposkvrněnému Srdci Matky církve.
- **13. května 1982** papež Jan Pavel II. provedl úkon Zasněžení Mariinu Neuposkvrněnému Srdci během své pouti do Fatimské svatyně, kde děkoval Panně Marii za zázračnou ochranu při atentátu, který byl na něj spáchán přesně před rokem. Zde připomenul předchozí zasněžení papežem Piem XII. a nepřímě jmenoval země, které byly pod komunistickou nadvládou.
- Prostřednictvím dopisu ze dne **20. dubna 1982** sdělili se Svatým otcem tento záměr biskupové celého světa.
- **14. května 1982** sdělila sestra Lucie biskupovi Pavlu Hnilicovi, že zasněžení, které papež provedl, nesplňuje požadavky Panny Marie, protože biskupové jej ve svých diecézích neprovedli.
- **8. prosince 1983** Svatý otec opět poslal dopis biskupům, kde je vyzývá k obnovení Zasněžení světa Neuposkvrněnému Srdci Panny Marie **25. března 1984**.
- V dopisu papeži sestra Lucie **8. listopadu 1989** uvedla, že Zasněžení požadované Pannou Marií **25. března 1984** bylo provedeno, jak Matka Boží požadovala.

Ve dvou zjeveních Panny Marie, v nichž byla vyjádřena prosba o zasvěcení Ruska Neposkvrněnému Srdci Mariinu, ze 13. července 1917 a 13. června 1929 v Tuy, není zmínka o zasvěcení světa. V červnu 1938 zaslali portugalská biskupové Svatému otci dopis, který obsahoval žádost o rozšíření Zasvěcení na celý svět.

Portugalská mystička, blahoslavená Alexandrina Maria da Costa (1904-1955) přijala poselství, jehož obsahem bylo zveřejnění Pánovy vůle zasvětit celý svět Mariinu Srdci. Biskupové se rozhodli přednést tento požadavek papeži Piu XI. poté, co zakusili mocnou ochranu Panny Marie v dobách komunistické revoluce, která zuřila v sousedním Španělsku v roce 1936.

Historie nejstaršího zasvěcení Panně Marii: Pod ochranu tvou...

Ještě před objevením Bodmerského papyru č. 5 v roce 1917 byl nalezen malý papyrus v egyptské poušti. Vzhledem k tomu, že v té době v Evropě stále zuřila první světová válka, muselo jeho zveřejnění čekat až do roku 1938. Jak se pak ukázalo, svitek obsahoval řecký text mariánské modlitby známé po staletí v mnoha starověkých jazycích, jejíž původ nebyl nikdy přesně určen. Je obvyklé odkazovat na první dvě slova z latiny, a proto je nazývána *Sub Tuum*.

Podle paleografických závěrů byl papyrus napoprvé datován do 3. století n. l., avšak později se o něm začalo mluvit jako o dokumentu ze 4. století. Dnešní teologické slovníky jej řadí přibližně do doby „kolem 300 n. l.“

Don Antonio Carvalho

Vážení členové a spolupracovníci Mariánského kněžského hnutí.

Pán Bůh zaplať za všechny Vaše dary, které jste nám zaslali během roku 2014 na účet Matice cyrilometodějské, která nám doposud vedla účetnictví. Z těchto za roky nashromážděných finančních prostředků jsme zafinancovali i vytištění tohoto Zpravodaje MKH a zafinancujeme i tisk dalších zpravodajů, které Vám budeme v budoucnu nepravidelně zasílat, a to vždy, když pro Vás budeme mít důležité sdělení z celosvětového hnutí MKH, zvláště každoroční poselství nového zodpovědného kněze za MKH P. Laurenta Larroque.

Na celosvětovém setkání Mariánského kněžského hnutí v Collevaenza se přítomní dohodli, že jednotlivé země si přeloží schválené italské stanovy a poté se MKH může zaregistrovat v každé zemi podle svých podmínek a povede si samostatně i své účetnictví a hospodaření - podle legislativy v ČR to bude pravděpodobně „spolek“. Dokud se toto nevyřeší, můžete své finanční příspěvky na podporu MKH a vydávání Zpravodaje MKH posílat složenkou typu „C“ na novou adresu střediska MKH:

Mariánské kněžské hnutí

č. 44

756 51 Zašová.

Pokud nám někdo ještě omylem pošle peníze na účet MCM v Olomouci, jak byl roky zvyklý, tak se nic nestane. Matice nám všechny tyto finanční prostředky přepošle. Proto i nadále uvádějte na všechny platby svůj variabilní symbol, který se skládá z čísla „55500“ a Vašeho **kmenového čísla**, které najdete v pravém rohu adresy. Abychom platby správně identifikovali, že patří MKH.

Pokud nám chcete zaslat zprávu e-mailem, pište prosíme na novou adresu: ***mkh.cz.2014@gmail.com***

Knihu ***Kněžím, přemilým synům Panny Marie (Modrá kniha)*** si můžete objednávat e-mailem na adrese: ***mrtva@maticecm.cz***. Nebo poštou na adrese: Matice cyrilometodějská, Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I. Knihy nám bude zatím rozesílat Matice cyrilometodějská, u které jsou doposud uskladněny.

Kontaktní telefon střediska MKH je: **731 518 511**.

S přáním pokoje Kristova a v Neposkvrněném Srdci Panny Marie žehná

P. Jiří Polášek